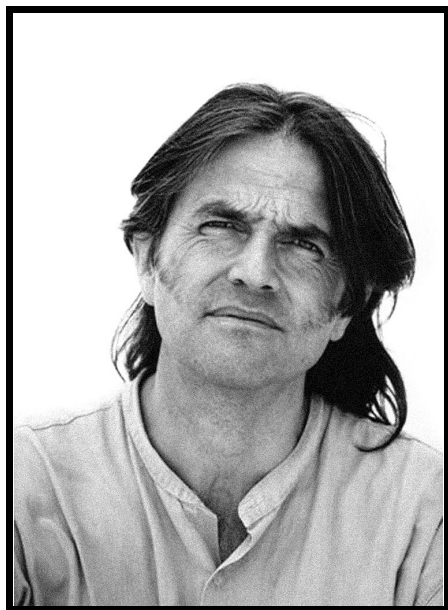

AMB VEU PRÒPIA

Cicle de conferències-col·loqui

Dimecres 25 de març de 2009

PEREJAUME

Pere Jaume Borrell i Guinart, conegut amb el nom de **Perejaume** (Sant Pol de Mar, Maresme 1957), és un pintor i poeta català. De formació autodidacta pren clares influències d'autors com Joan Brossa, amb qui compartirà una obra a cavall entre la pintura i la poesia.

El 2005 fou guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Visuals concedit per la Generalitat de Catalunya i l'any 2006 fou guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques concedit pel Ministeri de Cultura d'Espanya.

A la dècada del 1970 inicià les seves primeres exposicions, inicialment a la seva població natal, una època en la qual destaca la influència de les avantguardes històriques, fent del paisatge i la cultura catalana l'eix central de la seva obra.

Amb clares arrels surrealistes el seu interès per la pintura ha transcendit el seu caràcter merament pictòric, esdevenint la seva obra poètica d'igual o més importància que l'anterior. Des dels inicis de la dècada del 1980 porta a terme una àmplia producció que inclou llibres de poesia, assaig, crítica i catàlegs.

Més que no pas una evolució en les formes o en els conceptes, l'obra de Perejaume ha constituït, amb els anys, un cos complex que combina les propostes teòriques amb la producció artística. Això és particularment notori en la seva producció escrita, on, a l'hora d'elaborar un discurs, ho fa amb una llengua rica i genuïna que és, a la vegada, objecte i instrument. Un bon exemple en són llibres com *Ludwig-Jujol. Què és el collage sinó acostar soledats?* (1989), *La pintura i la boca* (1993), *El paisatge és rodó* (1995) i *Oïsme* (1998).

Llibres publicats

- 1989: *Ludwig-Jujol. Què és el collage sinó acostar soledats?*
- 1990: *El bosc a casa*, amb Joan Brossa
- 1993: *La pintura i la boca*
- 1995: *El paisatge és rodó*
- 1998: *Oïsme*
- 2000: *Cartaci*, amb Joan Brossa
- 2003: *Obreda*
- 2004: *Cims pensamenters de les reals i verdagueres elevacions*
- 2007: *L'obra i la por*

PEREJAUME

oli damunt paper

Barcelona, Empúries, 1992

la nit es venta amb la lluna a la mà.

*Damunt d'aquesta taula els mots
són cims*

PINTURA CAMINADA

Si me l'estimo -tu diràs-, tan bell,
aquest paisatge verd i ple d'onades!
Com m'agrada d'anar més enllà amb
ell
sobre la tela, amb quatre pinzellades,

de nit! I obrir camins amb el pinzell,
com si em cridés a perdre'm i a
vegades,
entre pintura i obaga, al cantell,
seure en un marc sota alzines
daurades.

Paisatge i jo fugim per la pintura,
ens endinsem pels boscos novament:
Montalt, Montnegre, el mar, res no ens
atura.

Torno cansat quan penso, bo i
content,
que és el mateix el quadre i la natura.
Tot passejant els quadres van creixent.

CEL D'ORIÓ

Corren els arbres, cel amunt,
lligats d'ocells per totes bandes;
fulla que els cau se'ls torna estampa
d'un univers pintat de llum.

Fets de mirall hi ha nius i branques
on es pentina el mar al lluny,
i amb una punta sobre el fum
passa un ramat d'estrelles blanques.

Dret a la barca, aquest paisatge
passa entre els troncs d'un altre, im-
mens,
fullat d'estels; i amb tots dos remes

pica el tió d'aquell paratge.
Caga una fulla i du la imatge
d'un estel negre de tan dens.

CANT DE LES AGUDES

A Maria del Mar Bonet

Arbres de totes les ones del mar,
mireu aquests avets escadussers,
damunt l'ona aparent i malabar:
Cim de Catiu d'Or, Cim de Massaners.

Només aquests avets i aquells velers
i un bosc aquí i allà, tan similar,
que en perdre's, nit enllà, els
calamarsers
retroben en imatge especular.

A cim obert, o bé a recer dels ports,
plegant i desplegant la neu les veles,
d'altres turons gronxaren aquests pals.

Bo i reflectint-se a l'aigua dels cimals
semblen avets aquestes caravel·les,
arrossegant onatges i records.

EL BULL DE LES ESCORCES

A Joan Brossa

Muntanyes sense nom, de l'aigua. Tu
que n'eres d'entre totes la més fosca
i, abans de rompre, l'aigua se
t'embosca
i quedes aturada. Com si algú,

feta amb parets de mar i envans
d'alzina,
provés d'alçar la costa i guanyar lloc;
i, amb neu a les majúscules, un roc
n'apessebrés l'escuma i la farina.

Sobre el paper veig l'oli que
engavanyes,
amb tintes hipsomètriques i cotes,
pujant a peu des dels pigments als
pics,

duent a mans dels signes on enclotes
mars erosius al ras de les muntanyes

i, en l'alta mar, la tartera dels dics.

LES CORTADES DEL VISIONARI

Amb una llum de país alt, el Pla
dels Forcs cobreix de suros la pintura,
l'aspecte arbori de la nit al clar
del dia i l'or com una ratlla pura

en l'ampla encesa dels velluts. Si deia,
sota els cims tendres, que tot és
pintat,
ningú no s'ho creuria i, amb taleia,
se n'aniria a peu damunt el prat.

Si esborro el Pla dels Forcs i la
Cortada
i el pinzell entredeixa un cabal rar,
no en vull pas saber el nom ni la
contrada:

damunt la mar encesa, el doll del far
i el bres tot compassat de la teulada
i el mar que cau a plom al fons del mar

Informació obtinguda de:

<http://ca.wikipedia.org/wiki/Perejaume>
<http://www.mallorcaweb.com/magpoesia/index.html>